

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 ianuarie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sâli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2013 în cauza penală privindu-l pe

Moisei Denis Victor, născut la 31 octombrie 1986, originar și domiciliat în or.Chișinău, str.Constructorilor, 2.
Termenul examinării cauzei în:
prima instanță de la 03.07.2012 pînă la 29.11.2012,
instanța de apel de la 30.05.2013 pînă la 04.07.2013,
instanța de recurs de la 23.10.2013 pînă la 15.01.2014.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 29 noiembrie 2012, Moisei Denis a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunîndu-se încasarea de la Moisei Denis în beneficiul lui Fărîmă Ion a prejudiciului material în sumă de 5600 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Moisei Denis, la 14 noiembrie 2011, în jurul orelor 13.00-14.00, aflîndu-se pe str.Eminescu 96, or.Hîncești, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, avînd acces liber în gospodăria cet. Fărîmă Ion, a sustras pe ascuns din casă un telefon mobil de model „Samsung Y-700” la prețul de 600 lei, un buletin de identitate și bani în sumă de 5000 lei, cauzîndu-i părții vătămate o daună materială în sumă totală de 5600 lei, ceea ce constituie 280 unități convenționale.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul D.Moisei, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, neprivativă de libertate, motivînd că cea aplicată este prea aspră, la stabilirea căreia instanța nu a luat în considerație că la întreținerea lui se află mama care este bolnavă, el fiind unicul întreținător al familiei, nu a fost citat legal în instanță, cauza fiind examinată în lipsa lui, cu toate că acuzatorul de stat cunoștea adresa lui nouă, cît și numărul de telefon, însă citațiile au fost expediate pe adresa precedentă, unde el deja nu locuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2013, a fost admis apelul inculpatului Moisei Denis, casată, inclusiv din oficiu, sentința atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că apelul inculpatului urmează a fi considerat depus în termen, deoarece dînsul a fost reținut la 17.04.2013, iar în materialele cauzei lipsesc dovezi privind înmînarea copiei sentinței acestuia. Totodată, instanța a conchis că apelul inculpatului urmează a fi admis din motiv că examinarea cauzei în prima instanță a avut loc cu încălcări de procedură, și anume în lipsa acestuia fără a fi citat legal, fiind încălcat și dreptul acestuia la apărare, care a fost condamnat în

lipsa sa, fără a fi asistat de un apărător, care să aibă împuternicirile necesare, deoarece în materialele cauzei lipsesc mandatele avocaților M.Bernicova și M.Badea.

5. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul R.Sâli care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, invocând că la examinarea cauzei instanța nu a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală, nu s-a expus asupra motivelor invocate de apelant, nu a cercetat materialele cauzei penale, nu a pus în discuție publică erorile procesuale pe care și-a întemeiat soluția, prin ce a fost lezat dreptul părților de a se expune asupra acestora, nu a indicat din care motive eroarea comisă nu poate fi înlăturată în instanța de apel, considerând totodată că, prin dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță, va fi încălcat termenul rezonabil de examinare a cauzei penale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art.384 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de fond hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Totodată, potrivit art.400 alin.(1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei.

Articolul 414 alin.(1) Cod de procedură penală, stipulează că, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art.415 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărîre a fost anulată. Rejudecarea se dispune numai atunci cînd nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33-35.

Reieșind din prevederile normelor enunțate rezultă că apelul, fiind al doilea grad de jurisdicție penală, este o cale de atac ordinară, sub aspect de fapt și de drept, care poate fi folosită împotriva hotărîrilor de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, pronunțate asupra fondului de către o instanță judiciară ierarhic inferioară.

Însă, în cazul în care inculpatul nu a fost citat legal și nu a fost asistat de un avocat în cadrul judecării cauzei de către prima instanță, se consideră că fondul cauzei nu a fost rezolvat.

Prin urmare, deciziile pronunțate de curțile de apel, ca instanțe de apel, sînt hotărîrile judecătorești prin care se soluționează cauza în cel de-al doilea grad al fondului, după judecarea cauzei în primă instanță, asigurîndu-se un control judiciar asupra sentințelor de condamnare, de achitare și de încetare a procesului penal. Atunci cînd instanța de apel casează o asemenea sentință și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond, gradul doi de jurisdicție penală asupra unei hotărîri, prin care s-ar fi soluționat fondul cauzei, rămîne nerealizat, lipsind în esență atare hotărîre judecătorească.

Totodată, conform art.420 alin.(1), art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță. Potrivit art.430 alin.(1) pct.3)-5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină denumirea instanței care a pronunțat sentința, fapta constatată și dispozitivul sentinței, denumirea instanței care a adoptat decizia în apel, dispozitivul

deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului, argumentarea ilegalității hotărîrii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art.427 invocate în recurs.

Aceste prevederi legale denotă că, recursul împotriva hotărîrilor instanțelor de apel corespunde celui de-al treilea grad de jurisdicție penală și este declarat împotriva hotărîrilor judecătorești de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, date în ultimul grad de fond, pentru erorile de drept pe care le conțin. Rezultă că, cazul de neepuizare a gradului doi de jurisdicție în sensul vizat mai sus, exclude exercitarea controlului judiciar prin intermediul recursului ordinar în aspectul celui de-al treilea grad de jurisdicție.

Astfel, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs ordinar doar hotărîrile judecătorești, prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărîrile definitive de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Circumstanțele enunțate atestă că, celelalte categorii de hotărîri judecătorești, inclusiv cele adoptate în baza art.415 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, nu sînt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului ordinar.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului declarat de procuror și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1) pct.4), 415 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sâli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2013 în cauza penală în privința lui Moisei Denis, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 ianuarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu